

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.498/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos
Az alperes:	helység1Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 52.K.701.508/2024/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. és 2024. január 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységi kerületi Rendőrkapitánysága állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a működési körzetén, továbbá a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [átkísérési, kísérorőri, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati, a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket] feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2021. február 1. és 2021. február 11. napjai közötti időszakra előterjesztett igény tekintetében elévülés okán, a 2021. február 12. és 2024. február 12. napjai közötti időszak vonatkozásában megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 985.592 forint megbízási díj és annak 2022. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21., 24-25. pontjaira, V. fejezet 1., 2., 3. alfejezetére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest bruttó 985.592 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28. pontjaiban, 71. § (1) és (3) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. számú melléklet 5.1.1. pontjában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM

rendelet 35. § (6) bekezdésében, a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napját megelőző, valamint azt követően hatályos 2., 21., 24., 25., pontjaiban, a Járőr Szabályzat 5., 22., 23. pontjaiban rögzítettekre alapította, figyelembe véve a Hszt. 2023. február 1. napjával módosuló szabályait és a KMB szabályzatnak a 25/2022. (VIII. 11.) ORFK utasításon alapuló 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítását is.

[5] A 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan megállapította, hogy ha a körzeti megbízott a KMB szabályzat 24. pontjától eltérően teljesít járőri feladatokat, az a beosztásától eltérő feladatellátást valósít meg, ami megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot. A 2022. augusztus 12. után hatályos KMB szabályzat módosítását a kereseti kérelem megalapozottsága tekintetében nem tartotta relevánsnak, mert a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjai alapján a felperes szolgálati beosztásához csak a saját kerületi kapitánysága (azaz szervezeti egysége) állománytáblájának szolgálati beosztása szerinti feladatok tartozhatnak, az helységi kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül ellátott szolgálat a munkakörön kívül esik, így a megbízási Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételei fennálltak. A megbízási díj jogalapja 2023. február 1. napját követően is fennáll, a felperes jelentős többletmunkát végzett, nem eseti jelleggel. Az igényelt megbízási díj mértékét nem tartotta eltúlzottnak, mert a többletfeladatok folyamatosan ismétlődően felmerültek, a felperes rendszeresen, minden hónapban jelentős számú, a keresettel érintett időszak zömében 5-6-7, néhány hónapban 3, illetve 8-9-10 szolgálat alkalmával végzett többletfeladatot.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítást, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. §-át, a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3), (5), (6) bekezdéseit, a KMB szabályzat, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIK-jai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) egyes rendelkezéseit.

[7] Elsődleges fellebbezési kérelmével összefüggő álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatását elmulasztotta, mely eljárási jogszabálysértés a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatott. A csatolt okiratok önmagukban nem bizonyítják, hogy a felperes a többletfeladat ellátása során mennyi és milyen minőségű, jellegű, mennyire megterhelő munkát végzett, az részéről jelentős többletmunkavégzésnek tekinthető-e. Az elsőfokú bíróságnak a felperes személyes meghallgatását követően további bizonyítást kellett volna elrendelnie, valamint az anyagi pervezetés keretében a feleket további bizonyítási indítványok előterjesztésére felhívnia. Az elsőfokú bíróság a jelentős többletteher megállapítása során nem tett különbséget a Hszt. módosítását megelőző és az azt követő időszakra eső igények között. Nem határozta meg az azokat a szempontokat, amelyek alapján a jelentős többletterhet, mint törvényi feltételt fennállónak tartotta.

[8] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben derítette fel, a megfelelő jogszabályokat csak részben alkalmazta, ezért téves jogkövetkeztetésre jutott. A 2021. december 28. napján kelt munkaköri leírásban a felperes szolgálatteljesítési helyeként helységi területét határozták meg; a szolgálatteljesítési

hely az a hely, ahol a feladat tényleges végrehajtása történik. A felperes kizárólag munkaköri leírásában foglalt illetékességi területen, helységi területén látta el feladatait. A kinevezési okiratban szereplő szolgálati hely fogalom pedig a Hszt. 2. § 28. pontja szerint az a szervezeti egység, amelynek állományába a hivatásos állomány tagja tartozik. A helységi területeként meghatározott szolgálatteljesítési helyet annak tényleges tartalma alapján, a munkavégzés jellegéből adódóan egyfajta változó szolgálatteljesítési helyként kell értékelni; a felperes tehát helységi területén, a munkavégzés természetéből is adódóan változó helyszíneken végzi a beosztása szerinti munkáját. A felperes által hivatkozott „járőrszolgálati”, csapaterős és rendezvénybiztosítási feladatok a KMB szabályzat 37. pontja alapján közterületi feladatnak minősülnek, ezért annak ellátása a körzeti megbízott tevékenységébe tartozik. Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a tényt, hogy a felperes munkaideje nem változott; nem az eredeti besorolás szerinti munkája mellett, nem tényleges többletfeladatként végezte a kereset megjelölt feladatait. Budapest Rendőr-főkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedésének (a továbbiakban: Intézkedés) III/A. fejezet 13/A. pontja előírja, hogy a felperes szükség esetén helységi kerületeében meghatározott körzet területén kívül lássa el feladatait.

[9] Az összecszerűség vitatása körében kifejtett álláspontja szerint a felperes által csatolt kimutatás nem alkalmas arra, hogy abból az elvégzett feladat nehézsége és ezáltal a többletfeladat ellátásával arányban álló megbízási díj megállapítható legyen. Az elsőfokú bíróság nem tett különbséget a 2023. február 1. napjától kezdődő és az azt megelőző időszakban végzett többletfeladat ellátás jelentős mértékének vizsgálata között. Nincs olyan körülmény, mely alapján a két időszakot összevetve 2023. február 1. napját követően a felperes számára többletfeladatot idézett elő. A jelentős többletmunkavégzés fennállása a korábbi időszakhoz viszonyítottnan, azzal összehasonlításban ítélt meg, ami a jelen ügyben nem áll fenn.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az elsődleges fellebbezési kérelemmel összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt, a személyes meghallgatása nem volt szükséges, figyelemmel arra, hogy a tényállást tekintve a felek között nem volt vita, és azt a felek nem indítványozták. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A kíséresi feladatokra a KMB szabályzat 25. pontja alapján nem vehető igénybe, így annak alapján megbízási díjra jogosult. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, nem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Abból a körülményből, hogy a TIK a teljes közterületi állományt irányíthatja, még nem következik az, hogy a körzeti megbízott külön ellentételezés nélkül a TIK utasítása alapján minden közterületi feladatot köteles ellátni. A jelentős többletfeladat a Hszt. 71. § (3) bekezdése 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezése alapján is megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a kinevezésből következően a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett feladatok a felperes beosztásához nem tartoznak. Nem jogszabályi követelmény a többletfeladatok mértékének növekedése, nem feltétele a megbízási díjnak, hogy 2023. február 1. napját megelőző időszak jelentős munkaterheiben további emelkedés következzen be.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben vitatta, azzal összefüggésben azonban megsértett eljárási jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére is figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában az indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[13] Az alperes eljárásjogi kifogását a felperes személyes meghallgatásának elmulasztására alapította. A fél személyes meghallgatásáról a Pp. 230. § (1) bekezdése rendelkezik kimondva, hogy a bíróság – ha ez a jogvita kereteinek meghatározásához, a per eldöntéséhez, illetve a tényállás megállapításához szükséges – az eljárás bármely szakaszában hivatalból elrendelheti a természetes személy fél, illetve törvényes képviselője, valamint a nem természetes személy fél törvényes képviselője személyes meghallgatását. A fél személyes meghallgatása nem az akaratából történik, hanem hivatalból a bíróság rendeli el, ha szükségesnek ítéli meg. A fél előadása nem bizonyíték, az nem a bizonyítási eljárás része, ugyanakkor a Pp. 263. § (1) bekezdése és 279. § (1) bekezdése értelmében a tényállás megállapításának része, azt a bizonyítékokkal össze kell vetni (Kúria Kfv.37.252/2024/4. számú ítélete). A Pp. 279. § (1) bekezdésében rögzített bizonyítékok szabad mérlegelése és a tényállás szabad megállapítása elve (Pp. 263. §) alapján a bíróság nincs kötve meghatározott bizonyítási eszköz igénybevételéhez, az egyes bizonyítási eszközöknek nincs előre meghatározott bizonyító ereje. A releváns bizonyítandó tény, hogy a felperes teljesített-e a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatokat és azt a teljes szolgálati idején belül milyen arányban tette. A szolgálati jogviszonyban teljesített feladatellátás tényének, adott munkakörbe tartozásának, mérhető mennyiségének bizonyítására alkalmas bizonyítási eszköz az alperes nyilvántartásán alapuló kimutatás, nem a felperes személyes észlelésén alapuló meghallgatásból származó bizonyíték. A felperes szubjektív érzékelése nem alkalmas huzamosabb idő elteltével, több évre visszamenőlegesen, napi szinten, szolgálatra lebontva annak megítélésére, hogy minden egyes szolgálati napon, pontosan mikor, milyen feladatot látott el. Az alperes által vezetett, a ténylegesen ellátott feladatok dokumentálására szolgáló nyilvántartások adatai objektív bizonyítékkul szolgálnak az ellátott tevékenységre vonatkozóan, így a felperes személyes meghallgatása szükségtelen volt.

[14] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Nincs relevanciája tehát a felperes szubjektív benyomásának, hogy érzett-e többletterhelést, a perdöntő tény, hogy végzett-e és milyen arányban kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatot.

[15] A másodfokú bíróság leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett jogkérdésekben már állást foglalt (Kf.45.006/2022/4., Kf.45.156/2021/4.), attól való eltérésre a másodfokú bíróság nem látott indokot, ilyen indítványt az alperes nem tett, sőt fellebbezése a Kúria hosszú ideje fennálló, töretlen gyakorlatát teljes egészében figyelmen kívül hagyta. A következő bírói gyakorlat szerint az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.). A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[16] A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4.) is akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[17] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérő őr feladatokra.

[18] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési körzete közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezek felül előtti KMB szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[19] A szolgálatteljesítési hely [Hszt. 2. § 31. pont] a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye szerinti közigazgatási területet jelenti, ahol a hivatásos állomány tagjának a feladatait ténylegesen el kell látnia, ami azonban nem határozza meg a körzeti megbízott működési körzetét, attól tágabb kategória. A Hszt. 2. § 25., 4., 24., 28. pontjai alapján a felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis az alperes helységi kerületi Rendőrkapitánysága állománytáblázatában meghatározott munkakör, szolgálati helye alperes helységi kerületi Rendőrkapitánysága. A felperes szolgálati helye, működési körzete az IRM rendelet 1. sz. mellékletének 5.1.1. pontja alapján helységi kerülete. Az a körülmény, hogy az alperes valamennyi kerületi rendőrkapitánysága helységi területén helyezkedik el, még nem jelenti azt, hogy a hivatásos állomány tagjai részére a főváros teljes területén munkaköri leírás alapján alapfeladatként elrendelhető az eredeti szolgálati helytől eltérő illetékességi területen a szolgálati feladatok ellátása. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Hszt. 2. § 31. pontját a perbeli esetben alkalmazva, változó szolgálatteljesítési hely jogszerű meghatározása hiányában nem lehetett megállapítani, hogy a felperes a régiós feladatok ellátása során a szolgálati beosztásához tartozó feladatokat végezte (Kf.III.45.120/2021/4.). A megbízási díjra való jogosultságot az illetékességi szabályok alapozzák meg, nem az alperes által meghatározott munkavégzési hely (Kf.VIII.40.023/2021/5.). A rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[20] A 2023. február 1. napjától hatályos Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja akkor jogosult megbízási díjra, ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízási nem eseti jellegű. A nem eseti jelleg a módosítást megelőzően is követelmény volt (azt a bírói gyakorlat egyértelműen kialakította), ugyanakkor – többletfeladat ellátása esetén – a jelentős többletmunka végzése külön vizsgálendő, konjunktív tényállási elem. A módosított jogszabály a felperes helytálló hivatkozása szerint nem tartalmaz előírást arra, hogy a jelentős többletfeladatnak a módosítást megelőző időszakhoz képest viszonyítva kell fennállnia, a felperes megbízási díjra akkor válik jogosulttá, így azt kellett vizsgálni, hogy az elvégzett többletfeladatok jelentősnek minősülnek-e. A jogosultság feltételeit minden időszakban önállóan értékelve kell megítélni, így amennyiben a módosítást követően megállapítható a többletmunka jelentős mennyisége, a megbízási díj jogalapja fennáll. A jogalap megléte esetén a többletfeladatok kvantitatív jellemzőjének az igényelt megbízási díj mértékének meghatározása szempontjából van jelentősége, azt pedig az alperes nem vitatta, hogy a megítélt megbízási díj nem áll arányban az elvégzett többletfeladattal. Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a felperesnek a Hszt. módosítást követő időszakra előterjesztett igényét érintően, mely körben körültekintő vizsgálatot folytatott le a tekintetben, hogy a felperes többletfeladat-ellátása jelentős többletmunkának minősül, és az ítéletének [37] bekezdésében állást foglalt annak gyakoriságát illetően is. Eszerint helyesen következtetett a felperes által ellátott tevékenység rendszerességére – nem eseti jellegére – is.

[21] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A pervesztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 78.847 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. január 22.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Farkas Ervin s.k.

előadó bíró

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

bíró